



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1261/2022
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак адвокат из ..., против туженог „Црвеног крста“ Прокупље, кога заступа Митар Крстић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1794/20 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1794/2020 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 21/2019 од 12.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење број .. од 17.12.2018. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилу врати на рад и призна јој сва права на раду и по основу рада. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилу на име трошкова поступка исплати 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1794/2020 од 23.12.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизија се сходно члану 407. став 2. ЗПП, не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилу је код туженог била запослена по Уговору о раду од 03.05.2001. године на одређено време, ради обављања функције Анексом уговора о раду од 08.09.2017. године, уговорено је да ће тужилу обављати послове стручног сарадника за ... у Прокупљу, на неодређено време почев од

30.07.2017. године. Побийаним решењем туженог од 17.12.2018. године, тужиљи је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом услед технолошких, економских и организационих промена и смањеног обима посла. У образложењу решења је наведено да су Правилником о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 29.11.2018. године, (заведен код туженог под бројем 415), укинати послови стручног сарадника за ... које је до тада обављала тужиља и радно место стручног сарадника за ..., из разлога непостојања програма који би оправдали њихово постојање и сврху. Тужени до окончања поступка није пружио доказе о објављивању Правилника о измени и допуни Правилника о организацији и систематизацији послова од 29.11.2018. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су поништили отказно решење и туженог обавезали да тужиљу врати на рад са свим правима по основу рада. За своје одлуке дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, и по становишту овог суда, тужени на коме је терет доказивања, до окончања парнице није доказао да је Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова који је заведен под бројем 415 од 29.11.2018. године и којим је између осталих брисано и радно место стручног сарадника за ..., на коме је тужиља била распоређена, објављен у складу са одредбом члана 196. Устава РС, то се не може сматрати да је Правилник ступио на правну снагу, нити да је могао бити основ организационих промена код туженог на основу кога је тужиљи законито могао престати радни однос у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Стога је правилно побийано решење о отказу поништено, а тужени на основу члана 191. ЗОР-а обавезан да тужиљу реинтегрише у радни однос, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Ревизијом се понављају жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда, због чега Врховни касациони суд изоставља детаљно образлагање ревизијске пресуде, јер се њиме не постиже ново тумачење права нити доприноси ујединаченом тумачењу права (члан 414. став 2. ЗПП).

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић